

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. S.A. w W.
przeciwko D. R. i M. S.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 4 czerwca 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej M. S. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołano się na jej oczywistą zasadność oraz na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego. Oczywista zasadność ma wynikać z nieprzestrzegania przez Sąd Apelacyjny związania wynikającego z wcześniejszego wyroku Sądu Najwyższego i nieuwzględnienia wszystkich zawartych tam wskazówek. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona. W swoim wyroku Sąd Najwyższy zwrócił uwagę na konieczność oceny roszczenia powoda z perspektywy art. 5 k.c. To właśnie uczynił Sąd Apelacyjny, oddalając apelację i uznając roszczenie za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. W konsekwencji nie musiał już uwzględniać pozostałych wskazówek wynikających z wyroku Sądu Najwyższego, skoro uwzględnił to najważniejsze. Z kolei istotne zagadnienie prawne wskazane w skardze kasacyjnej i mające uzasadnić przyjęcie jej do rozpoznania dotyczy tego, czy dopuszczalne jest oddalenie powództwa na podstawie art. 5 k.c. wobec osoby, której dobra osobiste nie zostały w publikacji naruszone, bo była tylko managerem osoby, której dobra naruszono, a mimo to ona dobra osobiste powoda naruszyła. Zagadnienie to, choć ciekawe, nie powstaje na tle tej sprawy. Jak trafnie wskazano w odpowiedzi na skargę kasacyjną i co wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, powództwo uznano za sprzeczne z art. 5 k.c. nie tylko ze względu na zasadę czystych rak (dlatego, że powód też naruszył dobra osobiste pozwanego, co dotyczyło rzeczywiście wyłącznie jednej pozwanej), lecz ze względu na negatywną ocenę całego działania powoda.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.